

mange om det, og fordi der hos de forskellige Medlemmer kom de forskellige Meninger frem. Naar jeg allerede under denne Sags første Behandling nævnedes Aarhus som det rette Sted, var det, fordi Byen er en Søstad, og fordi Søvejen vilde være den billigste og mest praktiske Vej til Transport af saadanne Folk til Straffeanstalten. Transporten kan altsaa ikke komme til at spille nogen væsentlig Rolle, og lige saa lidt vil Udbydningen af Arbejde spille en Rolle i en By, hvor der er henvend 50,000 Mennesker. Naar det nu, saa klart og tydelig blev oplyst af den ærede sidste Taler, hvorledes Lægeforholdene vare i Aarhus — i Modsætning f. Eks. til en lille By som Kerteminde — og at der blandt andet var den store Sindssygeanstalt med sine 4 Læger, som ere Specialister paa dette Omraade, ser jeg ikke nogen Begrundelse deri for det ærede Medlems Standpunkt, at vi absolut skulle blive ved Kjøbenhavn. Naar det ærede Medlem tillod sig at bruge saa stærke Udtryk, at vi ville plyndre Kjøbenhavn, maa jeg sige, at det jo undertiden gaar saadan med forkælede Børn, at naar de blive behandlet som andre skikkelige Mennesker, mene de, at der bliver gjort dem Uret. Og til Kjøbenhavn er der virkelig paa alle mulige Omraader taget særlige Hensyn. Naar Kjøbenhavn nu kan brovte af, som det ærede Medlem lader os vide, at vi kunne faa 850,000 Kr. for den Grund, hvor Kristianshavns Anstalt ligger, og vil hævde, at vi skulle takke Kjøbenhavnerne for det, og altsaa ere dem noget skyldige, vil jeg sige, at naar Kjøbenhavn er blevet saa stor, som den er, naar Grundene ere stegne i den utrolige Grad, som de ere, er det hovedsagelig, fordi den er Landets Hovedstad, og fordi alt er blevet samlet her. Her er Rigsdagen, og her bor Kongen, og her ere alle de store Institutioner samlede tillige med Ministerierne osv. Det har bidraget til, at Kjøbenhavn er bleven den store By, naturligvis tillige med, at den har den store Havn. Altsaa kan jeg ikke se, at det er just at plyndre den, at vi ikke ville blive ved paa denne Maade. Vi behøve ikke at gaa længere end til den Beskatning, som trykker os allermest ude omkring i Provinserne, ogsaa paa Landet, den kommunale Beskatning. Er der noget Sted i Landet, hvor de kunne regne med en saa lille Kommuneskat som i Kjøbenhavn? Jeg tror, der er Købstæder i Landet, som ere oppe paa over 8 pCt., i hvert Tilfælde ere de oppe paa 6—7 eller 5 pCt. I Kjøbenhavn alene svare

man kun 3 pCt. og kan ikke komme højere op under den nuværende Lov. Og jeg kan forsikre Dem, at ogsaa ude paa Landet kunne vi ikke slippe saa billig. Der gaar det ogsaa op i mange flere pCt. end i Kjøbenhavn. Derfor siger jeg, at skulle vi have en Maalestok for, hvilke Herligheder der ere knyttede til Kjøbenhavn, er der ogsaa det, at de have en billigere Kommuneskat — som er den allerværste Beskatning, vi have — end noget andet Sted her i Landet. (Afbrudelse.) Ja, jeg forstaaer ikke bedre, end at der kun gives 3 pCt. og ikke mere. At der er dem her i Byen, som mene, at der bør gøres en Forandring i Forholdet, og at Skatterne bør ordnes paa en anden Maade, kan være, men et Faktum er det, at der i dette Øjeblik ikke svares mere end 3 Procent her i Kjøbenhavn. Altsaa, jeg kan ikke forstaa rettere, end at man her i Kjøbenhavn ikke har noget at klage over. (Afbrudelse.) Ja, de svare ogsaa Grundskatter andre Steder, baade i Byerne og paa Landet. Vi mærke sandelig Grundskatterne og alle de andre Skatter, der ere gjorte op særlig i den Betænkning, som forelaa, da vi sidst fik Tiendeloven. Hvor mange, mange Millioner er det ikke! Jeg skal ikke gaa ind paa det, for det vil føre mig for vidt. Vi gøre ikke Kjøbenhavn Uret, naar vi mene, at det baade er i Straffeanstaltens Interesse og i Samfundets Interesse, at vi faa en saadan Anstalt lagt ude i Provinsen. Det forekommer mig, at der er en god Mening deri, og det behøver det ærede Medlem ikke at tage sig saa nær. Det ærede Medlem blev jo i det Stykke meget værre end selve Ministeren, for Ministeren har ikke forlangt, at Anstalten skulde ligge i Kjøbenhavn (Afbrudelse). Er Valby da Kjøbenhavn?

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg maa bede ærede Medlemmer om ikke at afbryde Taleren.

Busk: Jeg kan ikke sige andet, end at jeg godt kan forstaa, at det ærede Medlem, som talte først her i Dag, talte, som han gjorde. For ganske vist ere vi alle her i denne Sal Rigsdagsmænd for Danmark, men jeg skammer mig ikke ved at sige, at jeg først og fremmest føler mig forpligtet til at tale for den Valgkredsens Interesser, som har sendt mig paa Rigsdagen. Det er jo noget, som stadig er underforstaaet imellem os. Hvis ikke en Rigsdagsmand taler for sin Valgkredsens Interesser, hvem